

foc i lloc

Quantes pallassades!

I què? Cal no tenir vergonya d'obrir uns ulls de pallassa

DELFI **ROCA**

Després de nou anys d'absència, poques persones recorden que el Festival Internacional de Pallasses va ser concebut i engendrat a Andorra, amb un èxit rotund. Malauradament, l'any 2009, aquest original esdeveniment bianual, únic al món, va ser eliminat del panorama cultural per una desentertada decisió política. Es va dir que la causa era la crisi. Excuses de mal pagador. De fet, tot es va cancel·lar sobtadament. Ni tan sols es va donar als organitzadors l'oportunitat de reconduir-lo, per la qual cosa es demostra que els diners no en foren el motiu. Però la història, l'oficial, ha propiciat que avui encara es digui que no es podien pagar tants diners. Curiosament, els que això afirmen no ens saben dir quants diners eren. Els ho recordaré. El FIPA costava el 0,7% del pressupost actual d'Andorra Turisme. Ara bé, aquell festival aplegava prop d'un centenar de pallasses d'arreu del món. Literalment d'arreu. Era una mena de Female Clown Congress, fent un símil amb el congrés de mòbils de Barcelona. Hi ho pot tornar a ser si ens el fem nostre. Durant una setmana les pallasses conviuen amb nosaltres. Es feien tallers, classes magistrals, espectacles i estrenes en pri-

mícia. S'empoderava un col·lectiu que maldava per ser més present a les arts escèniques. El festival atreïa, a més, persones vinculades a la professió, més enllà dels turistes afeccionats als espectacles còmics. I què? D'aigua passada molí no en mol. Per això cal mirar endavant pensant en la propera edició d'un festival esmortit, que ara revifa. Gràcies a la complicitat de la Pepa Plana, la seva *alma mater*, s'obre un nou camí ple d'oportunitats. Però li caldrà quelcom més que el suport del comú de la capital. Al capdavant, el FIPA pot jugar un rol important en els canvis i els reptes del nostre model econòmic i social. Primer, perquè juga a casa. Segon, perquè és genuí. Tercer, perquè és necessari per als que vivim aquí. Només calia escoltar les rialles del públic durant els espectacles d'enguany; observar les expressions de satisfacció produïdes per les endorfines; comprovar la millora de les relacions interpersonals a la sortida del teatre. Això fa que ens sentim més feliços i satisfets. Fins al punt que ens transformem en gent més activa, més feliç. Així doncs, per aprofitar tota aquesta energia positiva, convé fer acte de presència a tots els espectacles, fent-los nostres.